

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Ad comitandum alios promptissimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

tus, (cùm tuendis fortè Philosophiæ thesibus ardentius incumbere, temporeque egeret) senserat aduersus imperium internam quamdam obluetationem; & in præsens quidem, nullo dato signo, comitatus fuit, sed mox domum reuersus, ad suum illum animi motum aduertere, diebus aliquot singulare examen adhibere, maturas præterea considerationes infumere, donec paulò post, ad me venit indicatum, partam tandem, diuinâ ope, sui ipsius victoriam, neque iam vllam persentificare se repugnationem.

Peractis Philosophiæ disputationibus, sæpius eo Minister ad egrediendum utebatur, siue quòd plures eius appeterent societatem, siue quòd vacuus nullus illo promptior esset, aut magis præstò: euenitque subinde, vt vix cum vno aliquo regressus domum, denuò cum altero egredi iuberetur. Ac semel, flagrantissimis æstatis caloribus, ter quaterve die vno foras egressus, cubiculi eius contubernalis, vicem Ioannis miseratus, Obsecro te, mi frater, inquit, vide etiam atque etiam quid agas, neque per imprudentiam pecces, aut certè in morbum te calores isti conijcient. Tum ille placidè, Mi frater, ait, prudentiam ego Moderatoribus relinquo; obedire mea solius cautio est. Festo fortè die Scholasticus aliquis, feruentissimo leonis sidere, sub ipsum
meri-

meridiem egredi parabat: addubitans P. Minister quem ei comitem iungeret, Ioannem tandem designauit. Is in cubiculo repertus coronam rotariam voluere, nihilo segnius quam rogabatur, operam comitandi addixit, priorque alterum ad ianuam præuenit, qui eum tantis cæli caloribus ad Carthusianorum Cœnobium longè sanè à Romano Collegio abduxit; ibique vocato Monasterij Priore, cum eo seorsim in cubiculum secedente, Ioannem duorum à se cubiculorum spatio interclusum relinquit. Mox Cœnobio cum eo egressus, Ioannes disertè hæc socio verba infregit: Existimas, prò dolor, mi Frater, ignorare me quid intrò negotij gesseris; at ego plus nimio id habeo exploratum. Tu de uocatione tuâ deserendâ agitas; at non ita eueniet: ego pro te tam crebris Deum fatigabo precibus, vt respuere eam non valeas. Hic ille deprehensum se sentiens, obstupuit scilicet; & quoniam cum Cœnobiarchâ sic iam conuenerat, vt ille ad Rectorem in Collegium hac de re acturus veniret, quando nempe ipse Collegio abesset; Ioanni persuadere nitabatur, vt lectionis audiendæ obtentu, ad Professorum domum tantisper secum digrederetur. At obnixus Ioannes, Non, inquit, sed in Collegium reuertamur. quò cum illum perduxisset, statim ad me accurrens, rem

H 3   omnem